

תת"ע 435/02/14 - מדינת ישראל נגד יואל משה הרטום

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 435-02-14 מדינת ישראל נ' הרטום

בפני	כב' השופט יעקב בכר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	יואל משה הרטום
נאשם	

הכרעת דין

1. העבירות המיוחסות לנאשם:

על הנאשם הוטל קנס בגין עבירה על תקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), על כך שהעמיד את רכבו ליד תמרור 437 המסמן מקום חנייה לרכב של נכה.

2. נסיבות המקרה כמתואר בהודעת תשלום קנס (להלן: "הדו"ח"):

השוטר אלירן טויזר שערך את הדו"ח מצוין, כי בהיותו בסיור שיגרתי בניידת, הבחין ברכבו של הנאשם עומד על שתי חניות נכה מסומנות בשלטים ועל גבי הכביש. עוד צוין השוטר כי לא קיים תו נכה והרכב אינו שייך לנכה.

תגובת הנאשם למיוחס לו כפי שהופיעה בדו"ח: "**אמרו לי להיות פה בשתיים לאסוף את הילדים**".

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העיד **רס"ל אלירן טויזר**, השוטר שערך את הדו"ח.

השוטר העיד בפניי וחזר על האמור בדו"ח. כמו כן, השוטר צפה בסרטון שהציג לו הנאשם המציג את המקום וזכרונו התחדד. השוטר העיד כי מדובר במקום בו עומדים המון אוטובוסים על חניות הנכים. במקרה דנן, רכבו של הנאשם עמד על חנית הנכה ולא למספר שניות או לצורך ביצוע פרסה.

לשאלת בית המשפט כי הנאשם טוען שלא עמד בחניית הנכה אלא במקביל לה, השיב:

"**אין סיכוי, לא הייתי רושם לו דו"ח אם הוא לא היה בתוך החנייה**" (עמ' 3 לפרו' ישיבת 12.11.14 בשור')

(31-32).

עוד הדגיש, כי במקרה דנן עמדו אוטובוסים נוספים ולא יתכן שהיה נוהג באיפה ואיפה. לטענתו, חילק קנסות לכולם.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם העיד כי עובד כנהג אוטובוס מזה 15 שנים. מקום החנייה אליו היה אמור להגיע ממוקם בחניית הנמל של עכו אך הוא שונה לחניית בית הקברות המוסלמי בעכו. לטענתו היה עליו להתייזב במקום בשעה 14:00.

הנאשם מעיד כי הגיע למקום בשעה 14:08, היה זה צהרי יום שישי והנאשם מעיד כי היה לחוץ לשוב לביתו לפני כניסת השבת.

הנאשם המתין לאוטובוס הנוסף שנסע מאחורי, מרחק של כדקה ממנו "**על מנת שנעשה הכוונה ונסתובב**" (עמ' 4 לפרו' ישיבת 12.11.14 בשור' 12).

הנאשם מעיד על התרחשות העניינים מהנקודה בה הגיע למקום, כדלקמן:

"הגעתי במקביל לבית העלמין, איפה שחנית הנכים, עמדתי על הכביש. אני לא בטוח במאת האחוזים אם לא דרכתי על הקצה של החנייה. ייתכן. באופן כללי הייתי על נתיב התנועה...איך שהנהג השני הגיע סמוך אליי, מקביל לחנית הנכים השנייה, תמרון מעט להיכנס. הופיעה הניידת...הודעתי שאני מסתובב" (שם, שור' 10-14).

לטענת הנאשם, הקבוצה הגיעה למקום המפגש בשעה 14:20 בערך.

בחקירה נגדית השיב לב"כ המאשימה, כי עמד במקום במשך 20-30 שניות. כמו כן, כשנשאל האם ייתכן כי הגלגלים הימניים של האוטובוס עמדו על חניית הנכים, השיב:

"ת. אני לא בטוח.

ש. יכול להיות שכן?

ת. גם יכול להיות שלא.

ש. אז גם יכול להיות שכן.

ת. שתי התשובות נכונות"

(עמ' 5 לפרו' ישיבת 12.11.14, שור' 9-13).

4. ביקור במקום

במהלך הדיון הוחלט לערוך ביקור במקום. הנאשם סימן היכן עמד עם רכבו וכיצד התכוון להסתובב.

5. ב"כ המאשימה סיכמה וטען, כי יש להעדיף את עדותו המדויקת והאמינה של השוטר, אשר התייחס לעובדות ולנסיבות. ביקש להרשיע את הנאשם.

הנאשם מצדו ביקש לזכות אותו בטענה כי לא עמד בחניית נכים והוסיף: **"כל מה שביקשתי זה לבצע שינוי כיוון"** (שם, שור' 32).

6. דיון והכרעה

בטרם אנמק את החלטתי אציין כי החלטתי להרשיע את הנאשם.

תחילה, אתייחס לנקודה שבמחלוקת, האם הנאשם העמיד את רכבו על חנייה המיועדת לנכה.

אני מאמין לשוטר שהעיד בפניי, כי לא היה עורך דו"ח אם הנאשם לא היה עומד על חניית הנכים. הנאשם בעדותו מאשר כי נהג האוטובוס הנוסף שהגיע למקום, קיבל דו"ח אף הוא.

מתגובת הנאשם, כפי שנרשמה בדו"ח, אני למד כי לא הכחיש שעמד על חניית נכה, אלא תירץ את המיחוס לו באופן הבא: **"אמרו לי להיות פה בשתיים לאסוף את הילדים"**.

גרסת הנאשם הינה כי עמד במקביל לחניית הנכים, אינו בטוח כי נגע בחניית הנכה, **"ייתכן"** לדבריו ובחקירה נגדית השיב בעניין: **"אני לא בטוח"** וטען כי **יכול להיות שכן ויכול להיות שלא**.

זאת אומרת, הנאשם בעצמו לא בטוח אם גלגלי האוטובוס בו נהג עמדו על חניית הנכה, אם לאו.

לטענת הנאשם בכוונתו היה להסתובב.

במקרה דנא, אני מתקשה להאמין לגרסת הנאשם ואפרט.

אילו כוונתו של הנאשם היתה להסתובב ולא להמתין להגעת הקבוצה, הדבר לא היה אורך יותר ממספר שניות. אמנם הנאשם טוען כי עמד, לכל היותר, 30 שניות, הוא אף טוען, כי הגיע למקום ב-14:08. בהודעת תשלום קנס מציין השוטר כי הגיע למקום ב-14:15 והבחין באוטובוס עומד על חניית הנכים.

לאור זאת, אני מתרשם כי עמידת רכבו של הנאשם לא היתה עניין של מה בכך. הנאשם עמד עם רכבו באזור

חניית הנכים מספר דקות.

כמו כן, היה בידי הנאשם לזמן את "הנהג השני" שנכח באירוע ויכול היה להעיד להגנתו. הימנעותו מעשות כן, עומדת לחובתו.

לאור כל האמור, אני מעדיף את גרסתו של השוטר, כי הנאשם העמיד רכבו על חניית נכה ולא הסתייע בחנייה זו על מנת לבצע סיבוב פרסה.

קעת אדון באם הנאשם בהתנהגותו עבר על הוראות תקנה 72(א)(16).

תקנה 72(א)(16) לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

" לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו ולא ישאירנו עומד, כולו או חלק ממנו, באחד המקומות המנויים להלן, אלא לשם מניעת תאונה או לשם מילוי אחרי הוראה מהוראות תקנות אלה או אם סומן בתמרור אחרת; ואלה המקומות:

(16) ליד תמרור ג- 43 המסמן מקום חנייה לרכב של נכה - משותק רגליים. למעט רכב הנושא תג נכה מקורי, ובלבד שהרכב נעצר, הועמד או הוחנה באותו מקום בידי הנכה שעל שמו ניתן התג האמור, או בידי אדם המתלווה אליו והנוהג בעבורו ברכב; לעניין זה, "תג נכה" - כהגדרתו בחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993"

מנוסח התקנה עולה, כי אף עצירת הרכב במקום חניית נכה הינה אסורה, אלא אם נדרשת לשם מניעת תאונה למשל. בנסיבות דנן, התרשמתי כי הנאשם עצר את רכבו, אף שהיה מונע והנאשם היה בתוך הרכב, לצורך המתנה להגעת הנוסעים.

בתוך כך, הגשים הנאשם בהתנהגותו את יסודות האיסור הקבוע בתקנה לעיל.

אפנה לתת"ע (מרכז) 678-11-09 **מדינת ישראל** נ' ויטמן (3.11.10), במקרה זה מדובר בנאשם שעצר את רכבו במקום המסומן כחניית נכה, בטענה כי הוריד נוסעים.

בית המשפט נדרש לטענה כי מדובר בפעולה קצרה ומהירה, כדלקמן:

"אציין כי עצם העובדה שהנאשם עצר את רכבו לכל המאוחר בשעה 22:26 ועוד היה במקום בשעה 22:42 מעידה על כך שלא דובר על פעולה קצרה של הורדת נוסעים, מה שגם אסורה על פי לשון התקנה" (שם, בעמ' 4).

כמו כן, הנאשם טען כי מדובר היה בשעה מאוחרת ולא סביר כי נכה כלשהו יזדקק לחניה. על כך התייחס בית המשפט כדלקמן: "**בנוגע לטענת הנאשם כי השעה הייתה מאוחרת לא היה סביר שנכה כלשהו יחנה שם ואם היה מגיע נכה למקום היה מפנה את החנייה במהירות וגם היה מקום פנוי אחר, אין לקבל טענה זו! התקנה קובעת איסור מוחלט לעצור בחניית נכה לכל אדם שלא נושא תו נכה בכל שעות היום ואינה משאירה שיקול דעת לנהגים מתי ובאיזה שעה סביר שנכה יזדקק לחנייה.**" (ה.ש.) (שם, עמ' 4).

אם כן, המחוקק מצא כי במצב דברים אלו, אין לנהג שיקול דעת האם להעמיד את רכבו בחניית נכה או לא, אלא נקבע איסור מפורש, כאמור.

בשולי הדברים אעיר, כי חניות נכה, אף אם הן פנויות, כשמן כן הן, חניות לרכב נכה. עמידת רכב בניגוד להוראות תקנה 72(א)(16), בהכרח שוללת (פוטנציאלית אך לעתים גם מעשית) מנכה להחנות במקום. קל וחומר, כאשר מדובר ברכב ארוך או מספר רכבים ארוכים, כפי שעסקינן בנסיבות דנן.

בשקלול כל אלו, אני מוצא כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

אני קובע לטיעונים לעונש ליום 15.2.15 שעה 13.00.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים.

הנאשם יהיה פטור מהופעה במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ה, 25 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.